

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 021158 18 Uvp
Banja Luka, 12.12.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Republičke komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima RS (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj ... od 14.07.2017. godine, tužene Komisije za žalbe RS, u predmetu utvrđivanja sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 021158 17 U od 15.01.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.12.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbačena je tužba izjavljena protiv osporenog akta tužene bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je poništeno rješenje Republičke Komisije za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti RS (u daljem tekstu: Komisija) broj ... od 20.05.2017. godine i utvrđeno da se D.S., odbornik Skupštine opštine U., ne nalazi u sukobu interesa. Tim prvostepenim rješenjem utvrđeno je da se imenovani D.S. nalazi u sukobu interesa.

Odbacivanje tužbe obrazloženo je razlozima da tužilac u ovom sporu ne može biti Republička komisija za utvrđivanje sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske, jer shodno odredbama člana 15. i 16. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u organima vlasti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 73/08 i 52/14 - u daljem tekstu: Zakon) u predmetnim upravnim stvarima postupa kao prvostepeni organ, koja Komisija je u ovom postupku i donijela prvostepeno rješenje od ... godine. Iz tog razloga tužba je odbačena primjenom odredbe člana 22. tačka 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS).

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje pobijanog rješenja tužilac osporava njegovu zakonitost zbog pogrešne primjene zakona. Navodi da pobijano rješenje u obrazloženju nema razloga zbog kojih sud smatra da tužilac nema mogućnost da protiv rješenja tužene pokrene upravni spor, kao i da nema mjesta primjeni odredbe člana 22. ZUS. Smatra da u smislu odredbe člana 16. Zakona kojim je propisano da Komisija u ovom postupku postupa po službenoj dužnosti, znači da je ona „ex officio“ stranka u tom postupku, jer štiti i javni i privatni interes. Tumačenje suda da osporenim aktom nisu povrijeđena prava tužioca je suprotno slovu i duhu Zakona, jer su u članu 1. istog određene prava i obaveze nosilaca vlasti, a u članu 2. je data definicija sukoba interesa iz koje u vezi sa članom 16. proizlazi da je Komisija ovlašćena da pokreće i vodi postupak po službenoj dužnosti, pa kako je nesporno da je u ovom slučaju povrijeđen javni i privatni interes drugih lica, a koje Komisija „ex lege“ mora da štiti i da donosi upravni akt u tom smislu, neodrživ je pravni stav suda da nije ovlašćena da protiv osporenog akta tužene pokrene upravni spor. Ovo kad se ima u vidu da je rješenje drugostepene komisije koje je u svim ovim slučajevima identično rezultat

apsolutnog nepoznavanja prava, a po Izbornom zakonu BIH oduzimanje mandata koje podnosi samo ova Komisija moguće je nakon pravosnažnosti, a ne nakon konačnosti rješenja. Osnovni principi djelovanja Komisije su utvrđeni odredbama člana 3. i 13. Zakona iz kojih proizlazi da je jedino Komisija nadležna da štiti javni i privatni interes drugih strana po službenoj dužnosti, po Zakonu o zaštiti lica koji prijavljuju korupciju, pa je u ovom slučaju nižestepeni sud pogrešno primijenio odredbu člana 22. ZUS odbacujući tužbu. Zbog navedenog traži da se pobijano rješenje preispita i da se donese presuda u sporu pune jurisdikcije i da se utvrdi da se D.S., odbornik Skupštine opštine U. nalazi u sukobu interesa.

Tužena je u odgovoru na zahtjev istakla da je isti neosnovan, a pobijano rješenje suda zakonito, zbog čega predlaže da ovaj sud zahtjev odbaci kao nedopušten ili da ga odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje, odgovor na zahtjev, po odredbama člana 39. ZUS, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Prema odredbama člana 15. i 16. Zakona, Komisija u postupku utvrđivanja postojanja sukoba interesa, što je predmet ove upravne stvari, postupka kao prvostepeni organ i između ostalog pokreće postupak po vlastitoj inicijativi ili inicijativi nekog fizičkog ili pravnog lica koju ocijeni osnovanom, što je učinjeno i u predmetnom slučaju u kojem je rješenjem od 20.5.2017. godine utvrdila da se odbornik Skupštine opštine U., D.S., nalazi u sukobu interesa.

Dakle, tužilac u ovoj upravnoj stvari je donosilac predmetnog prvostepenog rješenja, pa iako nezadovoljan osporenim aktom, kao donosilac prvostepenog rješenja, nema svojstvo stranke u predmetnom upravnom postupku, a shodno tome ni aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe u ovom upravnom sporu. Takva mogućnost nije predviđena ni Zakonom, iako se tužilac na njega pogrešno poziva neosnovano zaključujući da to proizlazi iz sadržaja odredbe člana 15. i 16. Zakona, te da samo pokretanje postupka po službenoj dužnosti Komisiji daje status stranke u tom postupku. Ovo s obzirom da je stranka lice koje je nosilac prava i obaveza ili čija su prava povrijeđena donošenjem osporenog akta. U konkretnom slučaju tužilac utvrđuje postojanje sukoba interesa, odnosno utvrđuje da li se neko nalazi u sukobu interesa, pa donošenjem osporenog akta ni u kom slučaju ne mogu biti povrijeđena njegova prava ni pravni interesi, što je pravilno zaključio nižestepeni sud. Lica čiji je interes povrijeđen konačnim upravnim aktom mogu pokretati upravni spor, a ne prvostepeni organ.

Shodno navedenom, pravilno je pobijanim rješenjem tužba odbačena pozivom na odredbu člana 22. tačka 1. i 3. ZUS.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanom rješenju nije ostvaren nijedan razlog njegove nezakovitosti predviđen odredbom člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić